

**«ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԵՐ»
հրատարակվել է «Pro Patria» մատենաշարի երկրորդ
ժողովածուն**

«ԳԱ»-ի հարցերին պատասխանում է քաղաքական գիտությունների դոկտոր Արմեն ԱՅՎԱՋՅԱՆԸ

- **Պարոն Այվազյան, եթե չեմ սխալվում, անցյալ տարվա փետրվարին, Ռամբույեում Յայաստանի ու Ադրբեյջանի նախագահների հանդիպումից երկու օր առաջ հրատարակվեց «Pro Patria» («Յայրենատիրություն») մատենաշարի առաջին հատորը՝ «Յայաստանի ազատագրված տարածքը եւ Արցախի հիմնահարցը»։ Իսկ օրերս երեւանում տեղի ունեցավ նույն մատենաշարով լույս ընծայված «Ռազմավարության եւ անվտանգության հարցեր» նոր ժողովածուի շնորհանդեսը։ Ինչո՞վ են պայմանավորված դրա ստեղծման գաղափարն ու անհրաժեշտությունը։**

- Ակնհայտ է, որ հայկական քաղաքակրթության գոյատեւումն ու զարգացումը, դեռևս տեսականորեն երաշխավորված չեն։ Յայ ժողովուրդն իր հայրենիքում անկախ, ազատ եւ անվտանգ ապրելու պայմաններ ու երաշխիքներ դեռևս չի ստեղծել։ Իսկ Խորհրդային կայսրության փլուզումից հետո Յայաստանը (ռազմավարական առումով ՀՀ-ն եւ ԼՂՀ-ն անհրաժեշտ է դիտել որպես մեկ միավոր) շարունակում է մնալ սահմանային իրավիճակում՝ «լինե՞լ, թե չլինե՞լ», դեմ առ դեմ՝ ներքին ու արտաքին մի շարք մահացու սպառնալիքների, որոնցից ամենագլխավորն Ադրբեյջանի հերթական ագրեսիայի հնարավորությունն է։ Ուստի մեր պետականության կառուցման ընթացքում առավել քան կարեւոր է ռազմավարական միտքը եւ այն դերակատարությունը, որին նա կոչված է։ Ցավոք, ազգային անվտանգությունը եւ ռազմավարությունը հայության քաղաքական գիտակցության թույլ զարգացած բաղադրիչներն են։ Չվերլուծելով այդ իրավիճակի պատմական պատճառները, նշեմ, որ այսօր հայության ճնշող մասը, այդ թվում՝ նրա «վերնախավը», դեռևս Յայաստանի եւ հայ ժողովուրդի անվտանգության ապահովումն իր պատասխանատվությունից դուրս է դասում՝ համարելով այն անլուծելի խնդիր։ Նման վտանգավոր դիրքորոշումը վերջին հարյուրամյակների ընթացքում արդեն քանիցս հանգեցրել է համագ-

գային աղետների: Յայ քաղաքական գիտակցության եւ ազգային անվտանգության համատեղելիությունը, առավել եւս դրանց միաձուլումը, անհետաձգելի խնդիր է, որը պետք է լուծել ինստիտուցիոնալ, տեղեկատվական, գաղափարահոգեբանական եւ գիտական ոլորտներում: Դրանց համատեքստում «Pro Patria» մատենաշարի Երկրորդ հատորը պատասխանում է Յայաստանի անվտանգության խնդիրների ու մարտահրավերների լայն սպեկտրին վերաբերող մի շարք կարեւորագույն հարցերի:

- Ներկայացրեք այդ հարցերից մի քանիսը:

- «Ուազմավարության եւ անվտանգության հարցեր» ժողովածուն ունի 7 բաժին: Առաջին բաժնում («Յայաստան եւ տարածաշրջան») ուսումնասիրվում են Յայաստանի եւ նրա հնարավոր հակառակորդների՝ Ադրբեյջանի ու Թուրքիայի զինուժերը եւ ռազմական դոկտրինները: Երկրորդում («Յայաստանի ազատագրված տարածքը՝ անվտանգության երաշխիք») հիմնավորվում է ազատագրված տարածքի կենսական նշանակությունը՝ Յայաստանի անվտանգության համար: Երրորդ բաժինը («Տեղեկատվական անվտանգություն») նվիրված է Յայաստանի տեղեկատվական անվտանգության անհետաձգելի խնդիրների վերլուծությանը, մասնավորապես ինտերնետում հայերենի ներկայության խնդիրներին եւ հայկական շահերի ներկայացմանը: Ապա հետեւում է «Յասարակություն եւ պետություն» բաժինը, որտեղ ուսումնասիրվում է հայթուրքական հարաբերություններում էթնիկ հոգեբանության կարեւոր նշանակությունը, ինչպեսև քննարկվում է հայ հասարակության եւ բանակի փոխհարաբերությունը: Հինգերորդ բաժինը («Ուազմավարություն. դասական եւ ժամանակակից տեսություններ») մանրամասնորեն ներկայացնում է Արեւմուտքի ժամանակակից ռազմավարական տեսությունները, ինչպեսև հնագույն ռազմարվեստի չինացի տեսաբան Սուն Ցզիի (մ.թ. 5-րդ դար) անմահ գրքի հայերեն թարգմանությունը: Վեցերորդ բաժինը («Ուազմական պատմություն») նվիրված է Յայաստանի ռազմական պատմության որոշ արդիական դրվագների վերլուծությանը (1920 թ. Կարսի անկման իրական պատճառները, Արցախյան պատերազմի առաջին փուլը, լեռնային եւ լեռնաանտառային մարտավարության զարգացումը 20-րդ դարում, ինչպեսև Յայաստանի ու Պարթենոնի դեմ Յին Յօնի գաղտնի գործողություններն ու քայլայիշ գործունեությունը): Եվ, վերջապես, վերջին բաժինը կազմված է արցախյան խնդրին եւ թուրքական գաղտնի ծառայություններին նվիրված գրքերի գրախոսականներից: Ընդ

որում, ներկայացված նյութերի մի մասն ընտրվել է դրանց արտակարգ արդի-ական լինելու չափանիշով, իսկ մյուս մասը տեսականորեն արժեքավոր է:

- Իսկ ի՞նչ սկզբունքներով եք առաջնորդվել նյութերի ընտրության եւ խմբագրման հարցում:

- Հիմնարար սկզբունքը ռազմավարական ամենասովորական ճշմարտությունն է, որը կարելի է ձեւակերպել հետեւյալ կերպ՝ սպառնալիքների եւ ազգային անվտանգության պահանջների ճշգրտում. դրանց չեզոքացման կամ նվազեցման միջոցների ընտրությունը չի կարելի վստահել որեւէ երրորդ կողմի՝ լինի դա պետություն, ռազմաքաղաքական բլոկ, թե արտասահմանյան փորձագետների խումբ: Այդ աշխատանքը պետք է իրականացվի բացառապես սեփական մտավոր ուժերով, որքան էլ դրանք ներկա պահին սահմանափակ լինեն: Այլապես մեզ կիրամցնեն Յայաստանի շուրջը տիրող աշխարհաքաղաքական իրավիճակի աղավաղված պատկեր, երկրի ներսում սոցիալ-տնտեսական իրավիճակի բարելավման փակուղային լուծումներ եւ ուրիշի ռազմավարական նպատակներին ու շահերին հարմարեցված ծրագրեր: Դրա հետեւանքով կարող ենք դարձյալ ազգովին հայտնվել կոտրած տաշտակի առջեւ՝ այս անգամ արդեն ընդմիշտ:

- Ի՞նչ հեղինակների գործեր են ընդգրկվել ժողովածուի մեջ:

- Ժողովածուի հեղինակներից են գեներալ-մայոր Արկադի Տեր-Թադեևսյանը՝ առասպելական Կոմանդոսը, որն իր անձնական արխիվի հիման վրա վերլուծել է Արցախում ռազմական գործողությունների նախնական փուլը եւ հայկական բանակի կայացման գործընթացը, ճանաչված հրապարակախոս եւ հասարակական գործիչ Զորի Բալայանը, ազգային անվտանգության հարցերի փորձագետ Յրաչյա Արզումանյանը, պատմաբան եւ հրապարակախոս Գեւորգ Յազբեկյանը, վերլուծաբաններ Շուշան Խաթլամաջյանը, Սուրեն Մարտիկյանը, տեղեկատվական տեխնոլոգիաների մասնագետ Կարեն Վրթանեսյանը, Սամվել Մարտիրոսյանը, Ռուբեն Թառումյանը եւ այլք:

- Ինչ եք կարծում՝ Յայաստանի իշխանություններն ի՞նչ արձագանք կտան ռազմավարական եւ ազգային անվտանգության հարցեր շոշափող «Pro

***Patria»-ի երկրորդ հաստորի հրատարակմանը: Եվ արդյո՞ք սպասում եք ո-
րեւէ գործնական արձագանքի:***

- Թեպետ առաջին ժողովածուի տպագրությունից հետո որեւէ արձագանք չի ե-
ղել, բայց ինձ հայտնի է, որ այն ուշադրությամբ կարդացել են եւ պետական
կառույցների ներկայացուցիչները, եւ փորձագետները: Բացի այդ՝ հայրենա-
կան որոշ բուհերում այն գործածում են որպես դասագիրք: Յուսով եմ, որ նոր
ժողովածուի բովանդակությունը օգտակար կլինի ինչպես նրանց, ովքեր
հայոց պետության ղեկին են ու որոշումներ են կայացնում, այնպես էլ լայն հա-
սարկայնությանը: Այժմ, առավել քան երեւէ, Յայաստանի շուրջը եւ ներսում
տիրող իրավիճակը պահանջում է խոր եւ անընդհատ վերլուծություն, եւ չեմ ե-
րկնչի ասել, որ այդ հարցում պետք է ապավիճել միայն սեփական ուժերին:

***- Շարունակություն կլինի՝ թե՝ կսահմանափակվեք երկրորդ ժողովա-
ծուով:***

- Յուսով եմ, որ կլինի... Անցյալ տարի համախնհերով ստեղծեցինք «Արա-
րատ» ռազմավարագիտական կենտրոնը, որը զբաղվում է ռազմավարական
խնդիրների ուսումնասիրությամբ. դրանք միջազգային հարաբերություններն
են՝ կապակցված Յայաստանի հետ, ինչպես նաև մեր երկրում տեղի ունեցող
հասարակական-քաղաքական ներքին գործընթացները: «Pro Patria»
մատենաշարի նոր ժողովածուների հետագա հրատարակումը ուղղակիորեն
կախված է մասնավոր անձանց ֆինանսավորման չափից: Փաստորեն այս
տարվա մեջ սա «Արարատ» կենտրոնի պատրաստած երկրորդ հրատարակու-
թյունն է: Առաջինը լույս ընծայվեց «Յայկական ինքնության հիմնաքարերը.
բանակ, լեզու, պետություն» մենագրությունը: Իհարկե, մենք կշարունակենք
աշխատանքը: Ծրագրերը շատ-շատ են...

Զրուցեց Զառա ԳԵՎՈՐԳՅԱՆԸ